

॥ २६ ॥ इतिशांतिप० रा० मै० भारतभा० द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ राज्ञेति अप्रमेयौगहनौ अनंतरंशीघ्रमेवपुरोहितः कार्योभवेत् ॥ १ ॥ धर्मात्मेति धर्मसाधकः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ब्रह्मकर्म क्षत्रं कर्तुं अनुपश्वात्यकाशमानं बलमन्वग्वलं यथास्यात्तथास्मिन्ब्रह्मक्षत्रान्यतरस्मिन्कृतमेभजंते किंक्षत्रेणब्रह्मबलवद्भवत्युतब्रह्मणाक्षत्रमित्यर्थः ॥ ७ ॥ दृढंछिन्नं क्षत्रं कर्तुं तत्रक्षत्रेसंतःवर्णविदंति ब्राह्मणानामवमंताम्लेच्छजातीयोयंराजेत्यनुमानाज्जानंति यथोक्तं भोगेनज्ञायतेकर्मकर्मणाज्ञायतेजनिरिति ॥ ८ ॥ अपध्वस्ताःसंकरजाइवकंसादिवत्सार्धश्लोकः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अभिप्रराजाविभर्तिरूपाणिराज्ञासर्वमिदं धृतं ॥ २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप० राजध० द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्मउवाच राज्ञापुरोहितः कार्योभवेद्विद्वान्वहुश्रुतः ॥ उभौसमीक्ष्यधर्मार्थावप्रमेयावनंतरं ॥ १ ॥ धर्मात्मा मंत्रविद्येषांराज्ञाराजपुरोहितः ॥ राजाचैवंगुणोयेषांकुशलंतेषुसर्वशः ॥ २ ॥ उभौप्रजावर्धयतोदेवान्सर्वान्सुतान्पितॄन् ॥ भवेयातांस्थितौधर्मेश्रद्धेयौसुतपास्विनौ ॥ ३ ॥ परस्परस्यसुहृदौविहितौसमचेतसौ ॥ ब्रह्मक्षत्रस्यसंमानात्प्रजासुखमवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ विमाननात्तयोरेवप्रजानस्येयुरेवहि ॥ ब्रह्मक्षत्रंहिसर्वेषांवर्णानांमूलमुच्यते ॥ ५ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनं ॥ ऐलकंक्षपसंवादंतन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ ६ ॥ ऐलउवाच यदाहिब्रह्मप्रजहातिक्षत्रंक्षत्रंयदावाप्रजहातिब्रह्म ॥ अन्वग्वलंकृतमेऽस्मिन्भजंतेतथावर्णाःकृतमेऽस्मिन्धियंते ॥ ७ ॥ क्षपउवाच दृढंराष्ट्रंक्षत्रियस्यभवतिब्रह्मक्षत्रंयत्रविरुद्धतीह ॥ अन्वग्वलंदस्यवस्तद्भजंतेतथावर्णंतत्रविदंतिसंतः ॥ ८ ॥ नैषांब्रह्मचवर्धतेनोतपुत्रानगर्गरोमथ्यतेनोजयंते ॥ नैषांपुत्रावेदमधीयतेचयदाब्रह्मक्षत्रियाःसंत्यजंति ॥ ९ ॥ नैषामर्थोवर्धतेजातुगेहेनाधीयंतेसुप्रजानोयजंते ॥ अपध्वस्तादस्युभूताभवंतियेब्राह्मणान्क्षत्रियाःसंत्यजंति ॥ १० ॥ एतौहिनित्यंसंयुक्तावितरेतरधारणे ॥ क्षत्रंवैब्रह्मणोयोनिर्योनिःक्षत्रस्यवैद्विजाः ॥ ११ ॥ उभान्ना ॥ चातुर्वर्ण्यंभवतिहिसंप्रमूढंप्रजास्ततःक्षयसंस्थाभवन्ति ॥ १२ ॥ ब्रह्मवक्षोरक्ष्यमाणोमधुहेमचवर्षति ॥ अरक्ष्यमाणःसततमश्रुपापंचवर्षति ॥ १३ ॥ नैब्रह्मचारीचरणादपेतोयदाब्रह्मब्रह्मणित्राणमिच्छेत् ॥ आश्चर्यतोवर्षतितत्रदेवस्तत्राभीक्ष्णंदुःसहाश्चाविशंति ॥ १४ ॥ पन्नौअन्योन्यशरणौ क्षत्रशरणंब्रह्मतपस्यतिब्रह्मशरणंक्षत्रंजयतीतिभावः ॥ १२ ॥ अत्रब्रह्मक्षत्रयोर्वियोगे संपपन्नाविपन्ना ॥ १३ ॥ मधुसुखं अश्रुदुःखं पापंनरकं ॥ १४ ॥ नैक्षत्रियंब्रह्मब्राह्मणजातिर्ब्रह्मचारीचरणात्अधीतशाखातःअपेतःदस्युभिर्वारितःसन्ब्रह्मणिवेदेष्वेतव्येत्राणंरक्षणंइच्छेत् रक्षितुरभावात्तदादेवस्तत्रआश्चर्यतोवर्षति तत्रवर्षंअत्यंतदुर्लभमित्यर्थः दुःसहाःमारीदुर्भिक्षादयःअब्रह्मचारीनाश्चर्यतइतिचप्राठे ब्रह्मचरणादपेतत्वादब्रह्मचारीवेदाध्ययनशून्यःसन्त्राणमिच्छेत्तर्हितत्राश्चर्यतोपिनवर्षतीतियोज्यं ॥ १५ ॥